

Vi ste luč sveta

(Mt 5,13-16)

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se soli? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

Vi ste luč sveta ...

Tokrat me najbolj nagovarja Jezusova trditev: Vi ste luč sveta. Luč, ki se ne skriva, ampak postavlja na vidno, trdno določeno mesto, da sveti vsem, ki to luč potrebujejo. Dva najpomembnejša kraja, kjer je stala v tistih časih luč, mi prihajata na misel. Enega omenja odlomek, to je – v hiši, drugi pa, kaj pravite? Svetilnik na morju. Dve temeljni vlogi luči se skrivata za temi kraji. Na morju, pri približevanju kopnemu ali plovbi ob obali, je bil svetilnik ključnega pomena. Še posebej kdaj? V slabem vremenu! V lepem vremenu so bile čeri vidne, prav tako obala. V slabem pa je bilo ključno videti svetlo točko dovolj od daleč. Kaj je bilo za to luč značilno? Njena stalnost in nespremenljivost, njena vztrajnost. Vedno je moral biti svetilnik višji od valov in trdnejši od vetrov.

Druga luč je bila v skupnem prostoru. Ljudje so se ob večerih zbirali pri njej. Omogočala jim je tudi večerno delo, ki je bilo včasih nujno za preživetje, vedno pa jih je povezovala v eno družino. Poleg luči, je bil še ogenj, ki jih je grel. Skupni večeri so ustvarjali dom. Brez luči bi bilo tudi ognjišče brez pravega pomena. Če bi se ne videli, bi ne mogli biti skupaj. Luč je torej povezovala vse, ki so bili v hiši, ustvarjala mir in pripravljala na počitek.

Jezus pravi: Vi ste luč sveta! Kako lepo nalogo nam je zaupal! Naj bomo najprej luč, kakor luč na svetilniku. Ko sem razmišljal o tej vlogi, mi je prišlo na misel, da je pravzaprav najtežje ostati nepremičen, kot pribit v kakršnem koli nasprotovanju. A prav tu se začinja naša vloga. Radi rečemo, saj se trudim, saj povem svoje mnenje. Hkrati skoraj vedno dodamo, da se pa v nekem trenutku ne spleča. Ko vsi nasprotujejo, se umaknemo. To je pravzaprav tako, kot bi se v viharju luč s svetilnika pomaknila na bolj zaveten kraj. To ni nič!

Ob tem sem se ustavil prav preteklo nedeljo, ko sem zaključeval duhovne vaje za skupino birmancev. Kako povedati staršem, da tako z otroki ne bodo prišli prav nikamor. Da je v njih žal gora prezira in izsiljevanja, da jim je vse v zvezi z vero zadnja skrb. Pri starših in po možnosti še pri župniku bom zbudil odpor, čemu? Kdo bo imel kakšno korist? Zdi se, da nihče. In kdo drug bo imel škodo, če ne jaz sam. Še ena črna pika pri ljudeh. Ali se spleča?

Mar ni to ves čas naše tehtanje. Ali se spleča ali ne. Ali ni vse skupaj brez koristi. Kot luč na svetilniku. V viharju je izpostavljena in tudi če opravi svoje delo, vsi gredo mimo. Nihče se ji ne pride zahvalit. Pa vendar! Zaradi nje je bilo že toliko ljudi rešenih! Vi ste luč sveta, pravi Jezus! Ne pozabimo na to, da se ne smemo umakniti z mesta.

Mi moramo biti luč. A samo luč, ne tudi svetilnik. Svetilnik je tisti, ki daje veljavo luči na njem. Kdo je, ki drži položaj ob morju, ob čerih, v viharju. Kristus! Samo Kristus, ki ga spoznavamo v Božji besedi in po lomljenju kruha. Če se naslanjamo na karkoli drugega, je vse skupaj zavajanje, je laž. Edini temelj naše luči je Kristus, pot, resnica in življenje. Živ v evharistiji in drugih zakramentih, živ v božji besedi in živ po svetnikih Cerkve. Svetiti v svetu, pomeni trdno stati na Njem, na trdnih evangeljskih vrednotah, na vrednotah blagov uboštva in preprostosti. Kam nas zapeljejo drugi temelji lahko vidimo vedno znova po škandalih v Cerkvi. Ostanimo zvesti Kristusu, da bomo lahko Luč sveta.

Vi ste luč sveta, ki sveti tudi po domovih in skupnostih. V čem naj bi bili mi tista luč, ob kateri bi se lahko zbirali drugi. Bodimo: luč, ki se ne ukvarja sama s seboj – živimo za druge; luč, ki se veseli svetlobe in temelja, na katerem stoji – luč vere v moč Evangelija; luč, ki povezuje, ker ji je veselje, da omogoča dialog – luč odnosov, ki so več kot delo in več kot zaslužek; luč, pozornosti, ki vabi k mirnemu počitku – luč, ki vidi globlje, odkriva globine vsakega.

Vzemimo si čas za razmislek, kako resno jemljemo to dvojno vlogo. Luč v viharju in luč v domu. Kaj oddajamo in na čem stojimo? Bog daj, da bi bili vedno bolj resnična luč, ki sveti v temi.